

Milí gympláci,

Tak kdo z vás o Velikonocích barvil vajíčka, pletl pomlázku nebo snad pekl mazanec? :D Zajímalo by mě, jestli ještě někdo na našem gymnáziu Velikonoce opravdu slaví, nebo je všichni máme spojené už jen s tím, že si pár kratičkých dní válíme „šunky“ doma. To, že kluci vezmou do ruky pomlázku a jdou k babičce pro sladkosti nebo pro malou peněžní koledu, se jako slavení Velikonoc rozhodně nepočítá! :D Venku nám začíná krásné jarní počasí a na naší škole se dějí věci. Taky se těšíte, až bude zase otevřený zadní vchod do školy? Maturanti už mají za sebou slohovku a zbytek maturitní zkoušky už se také hlásí. Proto bychom jim, za celou naši redakci, chtěli popřát hodně štěstí, pevné nervy a šťastnou ruku při losování maturitních otázek! ☺ Nám všem ostatním přejeme hodně štěstí, ať zvládneme ve zdraví přežít jejich poslední zvonění! :D Mějte se všichni krásně a doufáme, že v našem časopise najdete něco zajímavého k počtení! ☺

*Natálie Chlupová
a Sára Pětvalská*

...baví

...přivází

...zpovídá

...objevuje

...přivází:

Jde to i jinak?

Nebaví vás stereotyp a zařazování do škatulek? Chcete rozvíjet svoji kreativitu, vrozený talent a schopnosti? Toužíte po tom, aby studium pozdvihlo i vaši osobnost a nejen znalosti? Pak by pro vás lyceum – nově otevřený obor Gymnázia Jevíčko, mohlo být to pravé. Otázky týkající se této jevíčské novinky byly zodpovídaný na vernisáži waldorfské pedagogiky, kterou uspořádala naše škola ve spolupráci s pražskou Základní waldorfskou školou Jinonice dne 14. února v synagoze. Zde byly zájemcům přiblíženy unikátní vyučovací metody, ale také výhody a nevýhody, které s sebou tato alternativa přináší. K nahlédnutí byly epochové sešity žáků i jejich projektové práce, jež tvoří součást vzdělávacího programu waldorfu. Z Prahy dorazili i samotní studenti, kteří na základě zkušeností s tímto typem vzdělávání popisovali své dojmy a snažili se vyzdvihnout hlavní rozdíly, které ze své pozice vnímají. Jednalo se o velmi příjemné a inspirativní setkání, ze kterého všichni odcházeli dobře naladěni a které návštěvníkům otevřelo dveře k novým možnostem.

*Adéla Sedláčková
a Zdeňka Mauzerová*

Vila Tugendhat

Dne 16.3.2017 se 1. a 2.L vydaly společně s paní profesorkou Janěčkovou na exkurzi do vily Tugendhat.

Po příjezdu na ulici Černopolní jsme z vily viděli pouze její první patro a nevypadala příliš zajímavě. Zatím ale nikdo netušil, co všechno nás čeká.

*Foto: Anna Volečková,
Sára Burešová*

Naše průvodkyně nás nejprve vzala na terasu vily, ze které je vidět nejen na zahradu, jež k vile patří, ale také na pěknou část Brna. Po pár minutách kochání se tímto krásným pohledem a pořizování fotografií začala prohlídka interiéru domu.

*Foto: Anna Volečková,
Sára Burešová*

Nejprve nám průvodkyně ukázala první patro, kde se nachází oddělené ložnice manželů Tugendhatových, dva dětské pokoje, sociální zařízení a pokoj vychovatelky. Poté jsme se z chodby po točitém schodišti přemístili do nejzajímavější části domu. Prostřední patro sloužilo jako obytná a reprezentativní část.

*Foto: Anna Volečková,
Sára Burešová*

Nachází se zde volný prostor, náznakově dělený závěsy, jednou dřevěnou půlkruhovou stěnou, za níž byla jídelna, a onyxovou stěnou, která oddělovala obývací pokoj od pracovny. Součástí prostředního patra je i zimní zahrada. Celá přední strana pokoje je prosklená velmi velkými tabulemi skla - zajímavostí je, že dvě z těchto oken se dají zasunout až pod podlahu a otevřít tak pokoj do zahrady. Poslední místností z prostředního patra je kuchyň a spižárna.

Nejméně zajímavá část prohlídky (z vizuálního hlediska) bylo spodní patro, ve kterém se nachází ovšem nezbytné místnosti pro celou vilu. Je zde umístěna strojovna vzducho-

- techniky, kotelna, strojovna pro elektrické spouštění oken, prádelna, fotokomora a místnost pro kožichy. Na závěr prohlídky jsme se prošli po zahradě, která k vile samozřejmě patří.

Zajímavosti o vile:

1. Návrh vily vytvořil roku 1928 německý architekt Ludwig Mies van der Rohe.
2. Materiál na stavbu se dovážel z různých koutů světa - např. vzácné dřeviny.
3. Celá stavba, financována otcem Greta Tugendhat, přišla na 5 milionů korun.
6. Vila byla postavena za pouhých 14 měsíců a v prosinci 1930 se manželé Fritz a Greta Tugendhat mohli nastěhovat.

Vila je na dobu, ve které byla postavena, velmi moderní a ani v současnosti by si téměř nikdo nedokázal představit v takovém luxusu žít.

Prohlídka byla velmi zajímavá a určitě stojí za to toto funkcionalistické dílo Světového dědictví UNESCO navštívit.

Anna Volečková a Sára Burešová

Gymnazisté mají nejen zdatný mozek, ale i tělo

Jevíčské gymnázium si nenechá ujít žádnou příležitost ukázat, že naši studenti nemají problém zúčastnit se téměř každé soutěže. A tak se začali shánět chlapani i dívkami, kteří by nás opět reprezentovali - tentokrát v silovém čtyřboji, kde museli prokázat svoji všeobecnou fyzickou kondici.

Obě družstva na sobě velmi tvrdě pracovala a díky jejich tréninku, pílí a schopnostem se znenadání

Foto: Mgr. Jiří Linhart

dostala až do krajského kola, které se konalo 4.4. v Moravské Třebové.

Museli jsme čelit disciplínám, jako například trojskoku, šplhu, shybům, lehsedům apod. Bohužel ani jeden tým nepostoupil do dalšího kola, ale i přesto jsme si to všichni užili, mnohokrát se zasmáli, poznali nové lidi a těšíme se na příští rok, kdy dopilujeme nedostatky. A pro vás ostatní, co se možná tohoto druhu soutěží bojíte, tak opravdu mohu potvrdit, že není čeho. Troufám si i říct, že by to zvládl každý, kdo pro své tělo alespoň něco dělá (a to bychom měli určitě všichni). Těšíme se na další příznivce těchto sportů a mějme všichni na paměti, že sedět jen doma u knih není vždycky to nejlepší. A když už nám počasí dovolí jít ven a trochu si zasportovat, můžeme to použít jako skvělý trik na vyčištění hlavy. S vřelým pozdravem my - kterým ještě dlouho budou bolet břišní a další svaly... SPORTU ZDAR!

Anežka Nárovcová

Exkurze do Jaderné elektrárny Dukovany

Všechny třídy 1. ročníku Gymnázia Jevíčko se vydaly na každoroční exkurzi do Jaderné elektrárny Dukovany. V programu byla návštěva informačního centra Jaderné elektrárny Dukovany a nedaleké vodní nádrže Dalešice.

Protože nás čekala dlouhá cesta a celkově jsme v autobuse strávili téměř dvě hodiny, museli jsme vyjet brzy ráno. Po příjezdu

Foto: <http://oenergetice.cz.cz>

na místo jsme se hned přesunuli do informačního centra určeného pro návštěvníky a rovnou zamířili do sedadel před velké promítací plátno. Byly pro nás připraveny dva kratší filmy. První s názvem Blackout líčil, co všechno by se stalo, kdyby po celé Zemi zkra-

- tovala elektrická síť. Ten druhý nás ve zkratce informoval o chodu celé jaderné elektrárny. Poté nás paní průvodkyně provedly zajímavě navrženým informačním centrem se spoustou zmenšených modelů a poučných videí. Po dvou hodinách strávených v Dukovanech jsme se přesunuli do několik kilometrů vzdálených Dalešic, kde jsme se kochali pohledem na ohromné vodní dílo, které slouží jako zásobárna vody pro jadernou elektrárnu i pro vytváření další elektrické energie. Podívali jsme se také do samotných útrob přečerpávací elektrárny. Exkurze byla velice zajímavá, dozvěděli jsme se opět něco nového a společně jsme si to jaksepatří užili.

Jan Hader, 1.B

Práce osvobozuje?

Spíše ironie, než opravdová filosofická myšlenka, napsaná nad branou jednoho z nejznámějších koncentračních táborů. Je ale pravda, že možná právě díky této větě věřilo více jak milion nevinných lidí, že se z koncentračního tábora s názvem Osvětim dostanou živí...

Foto: *Sára Pětvalská*

Po skončení první střeďeční hodiny ve škole jsme se autobusem vydali na místo, které je již několik let světovým symbolem teroru, násilí, poprav, morbidních experimentů a holocaustu. Naše cesta do malého polského města Osvětim byla sice dlouhá, ale výrazně nám ji zkrátil zajímavý výklad našeho cestovního průvodce, který nás před exkurzí nabyt mnoha vědomostmi, nejen o druhé světové válce.

Prohlídka dvou polských koncentračních táborů začala návštěvou toho rozlohou menšího z nich, za to, řekla bych, o něco málo známějšího. Pracovní, později také vyhlazovací tábor Osvětim, na nás ihned dýchnul svoji ponurou atmosférou, kterou našťástí alespoň z části rozbí-

- jelo krásné slunečné počasí.

Na naší cestě po areálu nás provázel průvodce, který nám dodával zajímavé, avšak velmi strašlivé informace o tom, jak to v táboru před lety chodilo. Měli jsme možnost vidět postele, na kterých vězni spávali, i domy, ve kterých prožívali své utrpení. Na moment jsme se také ocitli i v plynové komoře, do které byli v minulosti naháněni nic netušící vězni.

Foto: *Sára Pětvalská*

Po silném zážitku v osvětimském táboře jsme se vydali do ještě mnohem rozsáhlejšího vyhlazovacího tábora, Březinky. Na rozdíl od předešlého místa sem byli lidé, odsouzeni na smrt, dováženi přímo do areálu. Viděli jsme zde nejen vagon, do kterého se muselo vměstnat až 60 lidí, ale také umývárnu tehdejších vězňů. Také jsme nakoukli do budovy, kde se ještě před několika desítky let snažily usnout malé děti plné strachu o svůj život.

Mně osobně na obou táborech nejvíce překvapila rozloha areálu a veliké množství osobních věcí vězňů, ať už bot, hřebenů, kufrů nebo misek. Jen těžko si dokážu představit, že během tak krátké doby mohli lidé způsobit tolik neštěstí.

Foto: *Sára Pětvalská*

V paměti mi také uvízlo to, jakým způsobem byli vězni zabíjeni. Myslím, že i dítě na základní škole má alespoň malé povědomí o plynových komorách, do kterých vcházeli vězni s domněním, že se jdou pouze osprchovat. Jen málo-

- kdo ale ví, jak byli lidé vehnáváni na mráz, kde následně umrzli a dozorcí je poté mohli rozdrtit bez toho, aby někdo pochyboval o přirozené smrti. Když lidé zemřeli, bylo to z důvodu přepracování, infarktu či podobně. Alespoň tak to měli Němci vymyšlené...

Foto: Sára Pětvalská

Exkurze pro mě byla velmi silným zážitkem a osobně mohu všem podobnou návštěvu doporučit. Protože žádná kniha ani film se nevyrovná tomu, když si uvědomíte, že stojíte na onom místě. Na místě, kde umíralo nespočet lidí. A mohli za to pouze jiní, o trochu mocnější lidé.

Za sebe i za ostatní účastníky zájezdu, mnohokrát děkuji profesorce Vávrové a profesorce Hrbáčkové za velmi silný emotivní zážitek, díky němuž si o to víc vážím své šance na život.

„Kdo nezná svou minulost,
je odsouzen ji opakovat.“

- George Santayana

Sára Pětvalská

Setkání v Divadle 29

Tak jsme zase po roce vyrazili na krajské kolo recitační soutěže Wolkrův Prostějov. Bylo to dne 15. března. Krajské kolo se konalo v našem krajském městě, tedy v Pardubicích. Byli jsme celkem

Foto: <http://kkpce.cz>

tří. Zdenča Mauerová, Áďa Sedláčková a má maličkost, Vít Václavek. Jako pedagogický doprovod s námi jela paní profesorka Sedláčková. Za chvíli soutěž začala.

Konkurence byla silná. Odrecovali jsme si své autory a čekali na vyhlášení. V něm jsme se dozvěděli, že Zdenča postupuje do celostátního kola. Po vyhlášení byl ještě seminář, kde nám porotci řekli naše chyby. Poté už jen zbývalo se vrátit do Jevíčka. A na závěr? Doufám, že všichni budete Zdenče 13. -17. 6. držet palce.

Vít Václavek

Mistři jazyků

Soutěživost a schopnosti našich studentů nás již nejednou překvapily. Ani tentokrát jsme nebyli zklamáni z jejich výkonů v olympiádách z cizích jazyků. Rádi bychom vás obeznámily s těmi nejlepšími, kteří nás dokázali reprezentovat i v krajských kolech a nebáli se nám o svých zkušenostech něco povědět.

Foto: Archív Gymjev

Například Anetka Kolísková ze 2.A se letos dostala až do krajského kola v ruském jazyce a podívala se díky tomu do Gymnázia v Hlinsku. Musela se poprat nejen se silnou konkurencí, ale i s trémou ze dvou částí olympiády. První část se skládala z obtížného poslechu a doplňování vět, zatímco ve druhé části si mohla na vlastní kůži vyzkoušet, jaký je to pocit, „být u maturity“. Dostala totiž téma, které si musela promyslet a poté o něm 15 minut mluvit před komisí. Poprala se s tím ale skvěle a my gratulujeme za krásné třetí místo.

A jak probíhalo krajské kolo v ně-

Foto: <http://akademieinformatiky.cz>

-meckém jazyce? Na to nám odpověděla Hai Nhi Hoangová ze třetího ročníku.

Olympiády z jazyků mají všechny podobný charakter, a proto i ta německá měla dvě části. Poslechl nedělal Haničce žádný problém a i s vylosovaným tématem „práce“ si dokázala bez jakéhokoliv zádrhelu poradit. Svým výkonem si vybojovala krásné 2. místo.

Děkujeme všem zúčastněným za reprezentaci naší školy a přejeme hodně štěstí do budoucna.

Anežka Nárovcová
a Linda Zavadilová

Výtvarná soutěž Zdravá a nemocná příroda Pardubického kraje

„Pájo! Pojedeme do Pardubic!“ Právě touhle větou mě zaskočila moje spolužačka Klára Mrvová a začaly jsme se těšit na další týden, tedy na 22. 2. 2017, kdy jsme společně s paní profesorkou Janečkovou vyrazily vstříc velkomestu na vyhlášení výsledků výtvarné soutěže Zdravá a nemocná příroda Pardubického kraje. Ve čtyřech věkových kategoriích bylo vždy vybráno odbornou porotou sedm prací, které byly oceněny drobnějšími dárky, a tři na „bedně“ o něco hodnotnějšími cenami. Klára se umístila v kategorii 11 – 15 let na prvním místě. Ke konci vyhlášení na nás čekalo ještě jedno milé překvapení. Bylo nám oznámeno, že se hejtman Pardubického kraje Martin Netolický rozhodl udělit zvláštní ocenění za krásný výkres právě Kláře. Na úplný závěr na nás čekalo připravené pohoštění. Plny zážitků a obtěžkány cenami jsme se vrátily domů. Tímto Kláře gratuluji a přeji mnoho dalších úspěchů.

Pavla Komoňová

Foto: Archív Gymjev

...zpovídá:

Studuj, pracuj, cestuj v EU!

Vedle toho, že se honosíme titulem občanů České republiky, nám od 1. května 2004, tedy data vstupu ČR do Evropské unie, přibylo ještě jedno označení, a to sice „hodnota“ občanů EU. Co to však v praxi znamená? A co nám, studentům a budoucím vysokoškolačkám, může členství v tomto mnohonárodnostním společenství přinést? Možná tápete ve tmě, snad někteří z vás tuší, ale ať už jste na tom se znalostmi ohledně předností EU jakkoli, určitě vám následující rozhovor se zaměstnankyní pardubického Eurocentra Mgr. Lucií Hylmarovou, přinese užitečné nové informace a vnese trochu světla do temnoty případné nevědomosti...

Foto: <http://www.statnivlajky.cz>

1. Jak jste se dostala k vašemu nynějšímu zaměstnání?

Tato problematika mě začala zajímat už na gymnáziu, potom jsem navštěvovala fakultu v Hradci Králové, konkrétně obor mezinárodní vztahy, evropská studia, takže jsem se posunula o něco dále. Pod záštitou školy jsem absolvovala pracovní stáž právě v této instituci - Eurocentru, a vlastně i to mi trošku pomohlo k tomu, že dneska jsem jejím zaměstnancem.

2. Co je náplní vaší práce v Eurocentru?

Pořádáme různé soutěže, organizujeme besedy na univerzitách - zveme tam významné hosty, třeba i europoslance, kteří se snaží diskutovat s veřejností, se studenty. Tohle bych vyzdvihla asi jako to nejdůležitější, takové to obecné informování o Evropské unii. Zároveň připravujeme i semináře pro žadatele o evropské dotace pro školy, pro obce, kde jim krok

za krokem vysvětlujeme, jak mají postupovat, když si podávají projektovou žádost.

Foto: Archiv Gymjevo

3. A co byste doporučila studentům, kteří se o toto téma zajímají a chtějí se nějakým způsobem aktivně „zapojit“ do Evropské unie už v tomto věku?

Určitě bych využila, nebo doporučila, aby využili, možnosti získání zkušeností v zahraničí, která se jim nabízí; aby se nebáli použít jazyk, vycestovat, zapojit se do programu Erasmus+ nebo toho, co jim škola nabízí. A určitě do budoucna na vysokých školách, aby si vyzkoušeli takovou tu nezávislost, trošku se odpojit od rodiny a zkusit si prostě být někde sám.

4. A pokud bychom my jakožto studenti chtěli už teď nějak aktivně zasáhnout do chodu EU, máme nějakou možnost, kterou bychom mohli využít?

Aktivně zasáhnout!? No to úplně nevím, ale určitě můžete využít příležitosti se dozvědět něco víc o fungování Evropské unie, třeba prostřednictvím soutěží, které pořádáme. Například pravidelně každý rok organizujeme takové simulované jednání evropských institucí, kdy si studenti středních škol vyzkoušejí roli poslanců a ministrů v parlamentu a radě a pokoušejí se jednat o nějakých evropských tématech a přijímat legislativu. To je takový první krůček, jak by se mohli vžít do postavení představených EU. A potom samozřejmě radím více se o to nějak sám aktivně zajímat, číst a studovat.

5. Co vy osobně vnímáte jako výhody a nevýhody EU?

Já považuji za výhodu, především pro mladé lidi, že nám EU poskytuje možnost studovat, pracovat

v zahraničí; potom bych vyzdvihla fondy Evropské unie - když se podíváme kolem sebe, tak vidíme, jaká pozitiva to přináší; a určitě obchod - vzájemný obchod v rámci vnitřního trhu.

6. A ty nevýhody?

Nevýhodou se teď zdá být Schengenský prostor, který, ačkoli umožnil volný pohyb osob, se teď v souvislosti s migrační krizí ukazuje jako případný handicap. Potom možná přílišná byrokracie a různé příkazy, které přicházejí z Bruselu, administrativní zátěž, například i při sepisování žádosti na projekty nebo dotace; je to příliš složité, zdlouhavé, takže žadatel musí ujit dlouhou cestu, než se dostane k evropským penězům.

Foto: <http://jicinsky.denik.cz>

7. Jaký máte názor na brexit, který stojí právě nyní v centru dění?

Za mě si myslím, že je to neštěstí, že Velká Británie odchází, protože i Česká republika přijde o významného obchodního partnera. Zároveň pro mnoho studentů představuje Velká Británie oblíbenou destinaci a do budoucna to i pro ně bude složité zde studovat, pracovat a tak podobně. Pro české firmy, které působí v Británii, a naopak pro ty britské, které působí u nás, určitě vyvstanou určitá omezení. Co se týče zboží, dovozu, bude muset být nastaveno nějaké clo, což je samozřejmě také obrovské minus. Já v tom tedy spatřuji samá negativa; určitě to není dobré, ale EU se s tím bude muset nějak poprat.

Adéla Sedláčková
a Zdeňka Mauzerová

Problém s nedostatkem knih vyřešen!

Taky se vám stává, že nutně potřebujete nějakou knížku a v knihovně jí, jak „na potvoru“, zrovna nemají? Nám, kteří neradi čteme na internetu, by tento problém mohla pomoci vyřešit naše gymnaziální knihovna. Je to novinka od letošního školního roku, a i když jsme na ní už v našem časopise upozorňovali, stále jí moc lidí ne navštěvuje, proto jsme se to rozhodli změnit a vyzpovídali jsme dva bývalé studenty Michala Tulka a Tomáše Cigánka, kteří se ve svém volném čase o chod knihovny starají ☺.

Foto: <http://www.startuphelp.cz>

1. Nejprve bychom se chtěly zeptat, jaký je provozní řád knihovny, od kdy do kdy tu jste, na kolik hodin sem přicházíte?

M: Jsme tu každý pátek od 7:45 do 12:45 hod., což je oficiální čas provozu knihovny.

T: Já tu jsem obvykle až do půl druhé, ale jsem tu i déle, když je potřeba.

2. Nezasahuje vám provoz knihovny příliš do studentského života, do volného času...? Co studujete? Dá se to dobře skloubit i s časem stráveným ve školní knihovně?

M: Tak Tome, začni, jsi první v abecedě :D

T: Parchante! (smích) Do studentského života ani volného času nám to příliš nezasahuje, my máme v podstatě volný čas i tady, vzhledem k tomu, že tu během hodin moc lidí nechodí. Já osobně studuji matematiku a angličtinu se zaměřením na vzdělávání v Olomouci.

M: Studujeme oba na stejné škole, já mám jen češtinu a angličtinu.

3. Jak to vzniklo?

M: První myšlenka vznikla tím, že jsme potřebovali vyklidit jednu místnost pro včelařský

kroužek.

V místnosti byly i skříně s knihami a já jsem se zeptal paní Mgr. Jiráskové, jestli knihovna, která je tady, a o které jsme věděli, je otevřená i pro studenty a jestli je možnost si vypůjčit knížky.. odpověď byla, že ne. Věděl jsem, co je tu za svazky a říkal jsem si, že je to škoda, aby to tu jen tak leželo, tak jsem zašel za panem ředitelem a vznikla knihovna.

4. Byla na začátku nějaká práce s utříděním a porovnáním knih? Bylo to tu ve stejném stavu jako teď?

T: Ne tak úplně. Kromě toho, že jsou knížky tady, tak jsou knížky i ve druhém patře vedle kabinetu cizích jazyků a vedle Gillete centra. Alespoň ty nejdůležitější a nejčtenější knížky, aneb povinnou četbu, jsme přenesli sem, do volných polic, aby to bylo více po ruce. Plus ještě budeme muset trošičku upravit celkově databázi a přes prázdniny to tu trochu lépe utřídít, aby tady byl větší pořádek.

5. To, jaký vztah máte ke škole a jak tu dobrovolně pomáháte, je velice neobvyklé. Je to tím, že jste tu strávili osm let, anebo vám naše gymnázium tak přirostlo k srdci?

M: Nevím, jestli je to tím, kolik času jsem tu strávil, ale spíš tím, jaký byl. Já mám gympl hrozně rád, moc rád se sem vracím. Vychoval ze mě toho člověka, kterým jsem dnes, na čemž se podíleli jak učitelé, tak i studenti.

6. Mohli byste nám přiblížit, jak probíhá půjčení knížky? Je k tomu něco potřeba?

M: Stačí, že student přijde, vybere si knížku, najde si ji (nebo mu s hledáním pomůžeme), zapíšeme si jméno, datum.. - jen abychom to měli někde zapsané na papíře a to je tak nějak všechno.

7. Je daný limit výpůjčení?

M: Zatím ne, dokud se o knihovně moc neví, tak to neřešíme. Jestli bude nějaká větší účast, tak bychom to limitovali třeba na měsíc.

Sára Pětvalská
a Natálie Chlupová

...objevuje: Krásy Dolní Moravy

Pokud máte rádi přírodu, adrenalinové atrakce a nevádí vám výšky, je tento objev určen přímo pro vás. V Dolní Moravě byla zrenovována oblíbená Stezka v oblacích, nacházející se 1116 m. n. m., na kterou se můžete dostat pěšky, na kole či lanovkou. Já mam zkušenost pouze s pěší formou a mohu upřímně říci, že to byl neskutečně krásný zážitek. Po cestě na stezku jsme byli obklopeni nádherně čistou krajinou, hřejivým sluncem, zpívajícími ptáčky a celkově vše vypadalo opravdu jako v pohádce. Lusknutím prstů jsme se dostali až k samotné Stezce v oblacích, zaplatili vstupné a čelili jsme zdánlivě nekonečným patřům stezky, až do úplného vrcholu. Tam na nás čekal dechberoucí výhled na celý masiv Královského Sněžníku s údolím řeky Moravy, viděli jsme i hlavní hřeb Jeseníků, Suchý vrch a Krkonoše. Pokud stále přemýšlíte, kam vyrazit za dobrodružstvím, doporučuji si udělat tento výlet, protože opravdu stojí za to!

Na stezce se nacházelo i několik odvážnějších zábav - například tobogán, který vedl z vrcholu stezky, nebo prolézačky mezi jednotlivými patry. Není se ale čeho bát, vše je naprosto bezpečné, i já jsem to přes svůj malý strach z výšky zvládl. Jediné, na co jsem si zatím netroufla, byl již výše zmíněný tobogán, který plánuji zdolat příště. V údolí se nachází i řada dalších aktivit - lanové centrum, horolezecká stěna, obří houpačka..., takže zážitků se tu dá nasbírat opravdu požehnaně. Musíte se ovšem vybavit nejen pořádnou odvahou, ale i plnou peněženkou nebo hodným přítelem.

Anežka Nárovcová

Foto: <http://www.bavi.cz>

Ples upírů

Občas se přistihneš, že si zpíváš písničky z nezapomenutelného High School Musical? Máš rád divadlo, zpěv a tanec? Nebo jen toužíš zažít něco, na co jen tak nezapomeníš? Pokud jsi odpověděl alespoň jednou ano, tak jsi na správném místě, pokud ne, tak jsi pravděpodobně ve škole a stejně si ten článek raději přečteš, než abys poslouchal, jak se počítá s logaritmy. Nejprve musím zklamat ty, co očekávali návrat Stmívání. V tomhle příběhu totiž hlavní roli nehraje trpytící se Edward, ale děsivý hrabě von Krolock.

Foto: Hana Vyroubalová

Děj se odehrává v oblasti prolezlé upíry - Transylvánii. Zpočátku v jednom hostinci, do kterého se při obří sněhové bouři uchýlí pan profesor a jeho pomocník, jež po upírech pátrají a chtějí se o nich dozvědět něco víc, aby pomohli lidstvu se jich zbavit. Když sem přijdou, poznají, že jsou blízko. Všude visí česnek a sám hostinský se velice bojí o svoji dceru Sáru, proto ji zamyká a nepouští ven.

Foto: Hana Vyroubalová

I přesto se úplnou náhodou Sára setká s pomocníkem vědce, mladým Alfrédem, a na první pohled se do sebe zamilují. I když je Sára otcem chráněna, upíří hrabě von Krolock si k ní cestu najde, omámí ji a pozve na svůj ples, kde ji tajně plánuje proměnit, aby se mohla stát jeho ženou. Sára, kterou již nebaví být neustále zavřená, se rozhodne na ples jít. Když se tohle všechno Alfréd dozví, vydá se ji s panem profesorem zachránit. Jestli se jim

podarí přijít včas a zahnat bandu upírů ale budeš muset zjistit sám. Tento rakouský muzikál je známý a oblíbený po celém světě. Důkazem je i píseň „Total Eclipse of Heart“, kterou můžete znát z rádií. Představení je velice nákladné a divadlo, ve kterém je hráno, musí splňovat spousty podmínek, aby vůbec licenci získalo. Divadlo Goja v Praze, kde jsem i já tohle představení zhlédla, ho dostalo až v tomhle roce 2017, i přesto, že se muzikál hraje již od roku 2002. Určitě si tedy dokážete představit, jak velkolepá podívaná to je. Ať už se mluví o nádherných kostýmech nebo využití

zajímavých animací, úžasné choreografii a zpěvu, který je doplněn živým orchestrem. Při vystoupení se i zasmějete díky početným vtipným scénám, které se zde objevují. Jsem si jistá, že si oblíbíte postavu služebníka Krolocka a jeho lásku k mrtvé myši nebo syna hraběte, který se bude snažit Sáre Alfréda přebírat... Také oceňuji malé zapojení diváků do hry, o které se herci zasloužili probíháním mezi řadami a občasným strašením. Všechno tohle vytváří jeden skvělý zážitek. Tak si to určitě nenech ujít a vyraz za kulturou!

Hana Vyroubalová

Sní androidi...?

A je tu další skvělá dystopie. Já se v nich samozřejmě nevyžívám, ale musí se nechat, že tahle je úžasná. Napsal ji Philip K. Dick. Všechny narážky na jméno stranou, prosím. Celá kniha se jmenuje Blade Runner – Sní androidi o elektrických ovečkách? Tak se na ni pojdme kouknout.

Proběhla jaderná válka. Někteří lidé bydlí v opuštěných domech San Francisca. Všude je přítomen radioaktivní spad. Ten samozřejmě půso-

bí i na lidi. Tedy na ty, kteří ještě zůstali na Zemi. A kvůli spadu jsou nutné měsíční lékařské prohlídky. A když jí neprojdete, stane se z vás „speciál“ a jste odsunuti na okraj společnosti. Ale v lidech stále sídlí touha se o něco starat, když už si zničili planetu a mnozí odletěli na nějakou z nových kolonizovaných planet. Proto se rozmáhá trh s domácími mazlíčky. Většina lidí si však může dovolit jen jejich elektrické napodobeniny. Třeba ovečku nebo pštrosa. Samozřejmě ale dělají, že mají zvíře opravdu živé.

A pak tu jsou ještě jedna zvířata. Skoro rozumná zvířata. Robotická zvířata, pro některé lidi dobytek. Mluvím o androidech. Ti vykonávají veškeré podřadné práce v koloniích. A proto není divu, že někteří občas zdrhnou na Zem. A jediné, v čem jsou odlišní od lidí je, že nemají empatii. A co se dělá, když zvíře uteče? Od toho tu jsou lovci androidů. A jedním z nich je i Rick Deckard.

Rick má na střeše robotickou ovečku a sní o tom, že jednou uloví tolik androidů, aby si mohl znovu pořídit živou ovci. Také doufá, že živým zvířetem rozveselí svoji manželku, která se utápí v depresích. A co se stane? Z Marsu uprchne šest androidů. Rickův spolupracovník už poslal na odpočinek jednoho z nich, ovšem druhý z androidů byl rychlejší a málem ho zabil. Takže teď je celá záležitost na Rickovi. Prožijeme s ním prostě jeden nadupaný pracovní den.

Proto vám dám doporučení. Uvařte si kotel čaje, vylezte někam ven, pohodlně se usadte a počtete si, jak poznat androida s novým čipem Nexus-6 a jak ho zničit, než on zničí vás.

Kniha se mi četla dobře, jen začátek mi přišel takový pomalejší. Ovšem pokud vás kniha chytne, už vás nepustí. Avšak pozor na konec, ať vás moc neraní. Já z něj byl trochu rozčarován a ještě jsem si dlouho po dočtení kladl otázku, která je součástí názvu. Hodnotím 9/10.

Vít Václavek

...baví:

Sudoku

Marie Chladilová

9		2			3			7
			5		1		3	
1	8			4		5	6	
8		1		2				6
			4					1
6	2				7	9		8
5		4		1	6	7		
	3		8					5
7				5		6	2	4

Řešení sudoku:

4	2	9	6	5	3	8	1	7
5	6	1	4	7	8	9	3	2
3	8	7	6	1	2	4	9	5
8	4	9	7	3	1	5	2	6
1	5	2	8	6	4	9	7	3
6	7	3	5	2	9	1	4	8
9	6	5	2	4	7	3	8	1
4	6	3	8	1	9	5	7	2
7	4	1	3	8	6	2	5	9

Osmisměrka

Marie Chladilová

P	A	O	D	A	R	H	E	L	Ě	B	N	R	K	I
CH	H	V	M	I	N	S	K	L	I	U	N	U	Y	R
J	K	E	A	K	A	S	U	L	S	K	O	P	J	E
O	O	J	O	L	S	O	L	S	C	U	B	A	E	Y
N	D	A	V	K	S	O	M	O	A	R	A	G	V	K
G	A	R	I	A	A	I	E	F	N	E	S	N	T	J
J	Ň	A	L	B	U	L	T	I	B	Š	I	I	A	A
A	R	S	N	E	R	A	Y	A	E	Ť	L	S	H	V
N	I	Ř	I	R	E	N	Í	L	R	E	B	I	A	Í
G	G	Í	U	N	L	E	S	U	R	B	R	N	R	K
N	A	M	S	U	V	A	R	Š	A	V	A	U	P	M
T	O	K	I	O	M	L	O	H	K	C	O	T	S	E
S	É	S	O	J	N	A	S	T	P	A	Ř	Í	Ž	.

Doplň ke státu jeho hlavní město a vyhledej je v osmisměrce:

Francie -	Kostarika -
Ukrajina -	Tunisko -
Makedonie -	Singapur -
Island -	Švédsko -
Srbsko -	Slovensko -
Portugalsko -	Japonsko -
Rusko -	Rumunsko -
Severní Korea -	Itálie -
Bělorusko -	Německo -
Lotyšsko -	Švýcarsko -
Norsko -	Jižní Korea -
Bahamy -	Zambie -
Bosna a Hercegovina -	Nauru -
Slovinsko -	Polsko -
Bulharsko -	Belgie -
Austrálie -	Litva -
Dánsko -	
Česká republika -	

Tajenka: _____.

(Řešením je latinský citát: Nihil aeternum est. = Nic není věčné.)

redaktoři:

M. Geršl, M. Holková, M. Chladilová, N. Chlupová,
Z. Mauzerová, A. Nárovcová, S. Pětvalská,
K. Portlová, A. Sedláčková, M. Urbanová,
V. Václavěk, H. Vyroubalová

úvodník: N. Chlupová, S. Pětvalská

korekce: S. Pětvalská

grafika a zpracování: A. Sedláčková

šéfredaktor: PhDr. Z. Valčíková